

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць . . . 170 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш малости, віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділей і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» від ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщина). Експедиція місячна в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рекониси звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні від порту. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 37 с. від стрічки.

Австро-Угорщина супроти погрому Росії.

(X) Політичні переми, які можуть послідувати що до становища і взаємин між великими державами, звертають пильну бачність політиків і дипломатів. В попередних статях вказали ми на взаємини, які можуть витворити ся в східній Азії, а також на переми, що до становища деяких держав європейських. Однак поражене Росії, єї внутрішня ворохобня а відтак сподівані відродини наслідком можливо недалекого заведення конституції з поміж всіх держав європейських найбільш доторкує ся сусідної Австро-Угорщини. Віденський тижневник Sonn- u. Montags Zig подає цікаву статю про сю справу безіменного дипломата, з котрою бажаємо познакомити наших читачів. Ось що пише він:

«Від часів Катерини II, проявляє ся офіційний вплив Росії на європейську політику. Вплив сей відбивав ся особливо вельми сильно на політиці австрійській і то як в приязнім так і неприязнім розуміню. Кароль VI., Марія Тереса, Йосиф II., Франц I. були приневолені безнастанно числити ся з тим впливом, а з виїмкою коротких епізод, вплив сей був приязній. Дперва після нещасного становища Австрії в Кримській війні розірвала ся звязь між Австрією і Росією і не навязувала ся протягом довгого часу.

«Зїзд в Мірштег відновив знов приязні взаємини, котрі нагадують часи Марії Тереси і Йосифа II., і змагають до мирного порозуміння Австрії з Росією в балканських справах. Сей зворот австрійської

дипломатії від давних неприязних взаємин до порозуміння ведить сподівати ся, що в будучині труднощі, що до балканських справ значно зменшать ся. Сей для Австрії вірадний зворот захитаний подїями на східно-азійськїм боєвищу. Росія наперечно удержить ся на своїм великодержавнім становищі, як справедливо зазначив гр. Білов, але до сих слів треба ще додати, що Росія імовірно в будучині буде інакше виконувати се становище великодержавне, як доси. В тім лежить ціла суть справи, яка проявляє ся в зміні дотеперішнього положення. Та зміна проявляє ся уже тепер в становищі Франції супроти свого союзника. Француске дивізіонство починає легко важити Росію, а фінансові круги французські обнижають єї кредит. Ті прояви є лише виразом глибшої переми, а іменно того погляду політичних кругів, що тепер військове значінє Росії на случай французского реванжу треба інакше оцінювати, як доси.

«Від почину російсько-япанської війни бачимо великий пережорот в політичних проявах на балканськїм півострові (ми вже ширше обговорили сі прояви в попередній статі). Балканські держави починають отже свобіднійше рухати ся, не оглядаючи ся на Росію, а також намагають ся видобути ся з під впливу Австро-Угорщини. Англія й Італія заходять ся тепер, щоби забуту орієнтальну політику західно-європейських держав відновити і се не є виключене, що Франція знов пристане до сеї політики.

«Кожний отже в нашій монархії повинен собі уявити, що за кілька місяців балканські питання стануть актуальними. Чи Росія буде дальше вести війну в Азії

і там дальше підривати свої сили, чи вступить на дорогу конституційних відродин, всеж таки не зможе ще довго грати ролі опікуна над балканськими державами.

«Тимто вириває для нашої монархії питає, чи як раз тепер на часі захитувати політично-військовими підвалинами великодержавного становища Австро-Угорщини. Угорщина користує ся здавна плодами розумної балканської політики Австрії і відчула би передовсім шкоди, наколиб балканські держави побачили, що внутрішньополітичні труднощі нашої монархії і ослабленє Росії є рівнобіжними проявами. Можна отже сподівати ся, що в кругах угорських політиків заздальгїд проявить ся пізнанє, що рівночасно з великодержавним становищем Австрії загрожена також повага Угорщини і житєві усліва угорської нації.

«Нема сумніву, що по страшнім потрясеню Росії наслідком погрому в Азії она задержить своє великодержавне становище, але в системі європейської рівноваги відбудуть ся переми, а з тими повинна передовсім числити ся Австро-Угорщина, бо іменно Балкан є областю, на котрій зустрінуть ся впливи держав і проявлять ся можливі переми».

Ми вже нераз вказували на те, що Австро-Угорщину дожидає важна і трудна задача, завести лад на Балкані а передовсім в Македонії таким способом, як се стало ся в Босні і Герцеговині. Однак для переведення сеї задачі потреба скріплення Австрії приверненєм поваги державної ради, а також уладженєм відносин в Угорщині. Чи се посланництво зрозуміє Австро-

ЯРОШЕНКО.

Історична повість ОСИПА МАКОВЕЯ

(нагороджена „Михайловою премією“ 1905 р.)

(Дальше).

«Щож діяти тепер? — думав собі Микула. — Не дай Боже, коли відбили його родину від польської чати і продали Туркам, то вже не побачить її ніколи. А коли не відбили, то польська чата повела її певно під Хотин. Сяк чи так, до Хотина треба добути ся, бо звідтам найлегше можна буде шукати родину. Там десь збирають ся всі — і Турки і Ляхи; кажуть, що і козаки прийдуть — там і невільники будуть. Ой, Боже Боже, чого я дочекав ся! Адже й я у неволі! Як мені передовсім видобути ся? Сюніч треба з ними перебути, щоб не підозрівали, а завтра побачу».

Микула перевернув ся на другий бік і, щоби вдавати далі із себе веселого товариша, промовив до опришків: — Гей, хлопці, а не маєте ви там якої перини, бо страшно твердо лежати на землі, аж кости болять!

— Поклади собі камінь, буде тобі мягко, — відповів йому один з опришків.

— Коли у вас таке панське житє, то я довго у вас не побуду. Так собі лише погуляю з вами, бо звірило ся дома сидіти — відповів Микула жартом.

Хоч постеля була тверда, проте помічав він, що сон його морить. Він думав ще над тим, чи ліпше тепер переспати ся, чи відкласти се до ночі — се нарешті однаково тут небезпечно. Коли-б опришки хотіли його вбити, могли би се вчинити хоч тепер хоч у ночі — против стілько людей не оборонив би себе. Ліпше тепер переспати ся; у ночи може буде нагода втечи. І Микула обернув ся на той бік, де у поясі мав гроші, підложив кулак під голову і заснув.

Збудили його уже під вечір і казали збирати ся в дорогу. Микула вже гадав, що поведуть його, продати Туркам, але опришків вибирало ся з двадцять; стілько на одного чей не було потрібно.

— Що нового? — спитав ся він у опришків.

— Польська чата надходить; у Молдову ходила; ми вже три дні ждемо на ню.

— Ся, що вчора?

— Ні, иньша, далеко більша; буде їх з тисячка.

— Щож ми з нею зробимо? І ас же так мало!

— Нічого! Нам їх не потрібно. А так, коли ведуть худобу, то ми легенько деякого вола і стягнемо до себе. Ходи!

Микула узяв свій самонал і пішов з товаришами.

Всі йшли пішки. Зайшли зовсім недалеко і засіли в лісі над яром. Недалеко від них сиділа вже між корчами иньша ватага опришків; сам

Бернавський мав бути у ній. Микула спер ся, сидючи, плечима об дерево і думав, що сказати ватажкови, коли з ним стріне ся. Очевидно, треба буде здорово збрехати.

— Тихо! йдуть! — кликнув хтось із ватаги Бернавського.

З горба було справді видно, як стала у яр спускати ся кіннота.

— О! Копачовський передом — шепнув опришок — а коло нього сей панок — то Бичок із Сучави.

— Ти звідки їх знаєш? — спитав ся Микула, що чув і в Сереті про Бичка і про Копачовського, бо се мали бути прихильники Петрашка Могилы.

— Нам перше показували, коли вони їхали в Молдову.

— А чогож вони за Турків перебраві, з завоями на головах?

— Щоб їх у Молдові не пізнали. Шкода, що нема більшої сили Турків близько; ми-б їх були не пустили так гладко.

Богато з тої кінноти, що зїздили тепер у яр, мали на собі турецьку одежу. Микула не міг начудувати ся.

— А ви з ким тримаєте: з Ляхами чи з Турками?

— Кого більше, з тим тримаємо. Тепер з Турками — відповів опришок. — Цікавий я знати, чи ватажко скаже напасти, чи ні?

Чата йшла другим боком яру; одні вже були на броді, другі тільки зїздили у яр. Усі опри-

Угорщина і чи внутрішні справи уложать ся так, щоби дійсно монархія мала спромогу виконати сю важну а трудну задачу, покаже недалека будуччина.

3 державної ради.

На вчерашнім засіданню, по відчитанню інтерпеляцій, розвинула ся довшя дискусія над виданем пос. Гавка за обиду релігії в часописі, якої він є відповідальним редактором. По промовах пп. Рігера, Шенфера, Барайтера і Швагеля ухвалено 136 голосами против 36 видати его судови. Відтак референт комісії посольскої неетикальності висів видаче судови пос. Штернберга за побите Пеніжжа, кореспондента Nat. List-in. Гр. Штернберг в довгій промові доказував, що се було побите чітко політичної натури, бо за статью в політичній часописі. Відтак закинув Narodni-m List ам корупцію, а пос. Крамаржови, що заденунціював его перед палатою. На всесторонні оклики: «кінчити! кінчити!» пос. Штернберг кінчить свою промову, а по бесідах пп. Клюмпаржа і Крамаржа, які боронили чешку прасу і Narodni Listy, ухвалено одностайно видане гр. Штернберга. Так само ухвалено видане пос. Дашинського за обиду чести. Вікінці віцепрезидент Кайзер висів, щоби слідуюче засіданне відбуло ся в понеділок о 3 год. по полудни зі слідуючим дневним порядком: 1. Закон про заказ реіонованія цукрових бураків, 2. справа підвод, 3. закон про обхідну (домокружну) торговлю. Внесене ухвалено і з тим замкнено засіданне.

Політичний перегляд.

Свободолюбні концесії в Росії прибирають чим раз реальнійший вид. З Петербурга надходить вістка, що більшість прасової комісії ухвалила вчора внесенє превенційної цензури для всіх книжок. О скільки се рішенє могло би в будучности вплинути і на видавничтвє українських книжок, не можна ще оудити з того короткого комунікату. Однак льогічним висновком було би, що коли всі книжки, то і українські будуть звільнені від убойчої прямо превенційної цензури. Далеко більшим успіхом можуть похвалити ся Поляки. Іменно польська депутация, яка їздила в Петербург в справі заведенія польського язика в школах «Привісляньского краю», добила ся до сего, що комітет міністрів рішив вволити домаганям польско-

го меморіялу і завести в научних заведенях польських областей польский викладовий язик. Се безперечно факт великого значія так для Поляків, як і для самих Москалів, між якими відзивають ся голоси, що ся уступка справедливости стане «початком здійсненія благої ідеї московско-польських взаємин». Чи так оно справді вийде, судити за вчасно, однак вже тепер дав ся сиривді завважити певний тон в польській прасі, не кажучи вже про проводячі польській суспільности, шляхотські круги. Передо всім старають ся виказати, що не страйки ані забуреня, ані навіть шкільний бойкот польських учеників спричинив сю реформу в користь польської націоналізації шкіл, але мирна і обдуманая акція волинових, визначних людей зміж польської суспільности. Тою дорогою належить і далше іти. Прибувшому до Варшави генерал губернаторови Максимовичеви товаришав вже з Петербурга Адам гр. Замойский, а одною з перших депутатів, які иредетавляв ся ему, був гр. Тишкевич і Генрих Сінкевич, ініціатори згадуваного меморіялу в шкільній kwestії.

Замість осьмішеної і осууженої давніше «трильовоїльности», яку намагали ся нести станчики у всіх трьох заборах Польщі, бачимо, як тепер повертає двольовоїльність, з виключенєм Прус, де вже зникли всякі надії та ілюзії що до становиска правительствє супротив польского патія. Ми не тільки не завидуємо, але щиро радуємо ся тими здобутками Поляків, з тим одним хйба засережичєм, щоби они в будуччині не повернули їх на нашу некористь, як се стало ся і в Галичині. Бо вже тепер у всепольській прасі дають ся чути наклики про організацію в «кресових землях Подолята справозданє про конвентиклі польської і російської шляхти в старопольским гродзе» Камінци подільским, на яких признано Поляків «одинокую охочою і способною до громадянської діяльности силою» і немов вже поділено поміж себе пазванє в краю на випадок зміни репрезентативної форми правліня.

Не менше характеристичним є і відзив нашого доморослого «Галичанина», який на підставі засади do ut des жадає знесенія фонетики і заведенія «рускаво літературнаво язика» в галицких руско-українських школах, в яких немов то зконструовано язик, що мав як найбільше різнити ся від російского, а як найбільше підходить до польского. Витикаючи Полякам їх політику против галицьких Русинів, «Галичанин» немов від неї чинить зависимим дальші успіхи перемиря в російській державі. «Чи перемирять ся при нових обставинах — запитує «Галичанин» своїм язичнем — відношенє галицьких Поляків до «рускої народности в Галичині»? Дай Бог, щоби оно перемиряло ся і щоби ми могли перелічити на стовпцях наших голицко-польських га-

зет слова, які ми читали на днях в петроградській «Руси», що «єстріча русских делегатів з представителями мислячого і патриотичного польского товариства являє ся немов би початком здійсненія благої ідеї польско-русских зїздів».

Япаньско-росийска війна.

Третій період війни.

Різно ділили вже до тепер розгріваючу ся япано-росийску війну, і сей поділ очевидно мусів змінити ся з поступом подій. Однак тепер вже виразно зарисували ся три фази сей війни, які правдоподібно такими вже остануть на завісї. Першою фазою було зломанє морської сили Росії на жовтих водах, яке збуло ся через разбитє утікаючої флоти адм. Вітгефга і пізніше бомбардованє вї решток в порт-артурским рейді. Другою фазою було зломанє сухопутної сили Росії в Манджурії, довершенє через здобутє Порт Артура і скоро після сего наступивший погром армії Куропаткіна під Мукденом. Тепер вступила війна в третю фазу, в фазу цофанія ся і виключної дефензиви Росії. Чи в тій фазі удасть ся Росіянам удержати Харбін, а тим самим звязь з Владивостоком, чи будуть мусіти цофнути ся дальше і спорознити північну Манджурію, як се зробили вже в полудневій — се як на тепер видає ся зовсім не правдоподібним. Як Daily Mail доносить, в середу мала відбути ся в Петербурзі коронана нарада, на якій всі присутні, крім великих князів мали заявити ся за покінченєм війни з причини, що нема жадного вигляду на успіх, а внутрішні труднощі в Росії чим раз зростають. Цар уперав ся за дальшим веденєм війни, аж до остаточности, а на се один з міністрів мав сказати, що лічше тепер заключити мир, коли вже манджурска армія представляє собою знатну силу і Владивосток в російських руках, бо пізніше можуть Япанці посягнути і по російські області, Сахалін і приамурску область. Цар почувши таке, гійшов розгніваний з салї нарад.

Однак же, чого побоював ся міністер, більше правдоподібно, чим неможливе. На всякий спосіб третій період війни начне ся довгим приготуванєм зі сторони Росії, стяганєм сил і звоженєм воєнного матеріялу. Подумати тільки, скільки то пудів амуніції та інших матеріялів припало в добичи Япанцям і все те мусит тепер поповнити манджурска залізниця з ущербом для посилки війск. Але Япанії яких 10 разів є близше до Харбіна, чим Росіянам з Москви. До Дального з Япанії є всего три дні дороги морем, а скількість перевозового матеріялу зависить тільки від скількості і поємности кораблів. Від Дального до Харбіна є всего 800 кіло-

шки сиділи тихо, поки останній кінний не спустив ся в яр. Ждали ще хвилину, чи не вєде чата якої худоби з собою; тимчасом за чатою уже ніхто не йшов.

— Ідем чи ні? — спитав ся хтось у сусідній ватазі.

— Сидіть! шкода заходу! — сказав хтось там рішучим голосом, очевидно сам ватажко.

— Почекай, не спіши ся! Побачимо.

— Чата переходила брід не скоро, бо годі було всім нараз іти у воду. Плитшого місця у Пруті було небогато, а по тім боці коні мусіли частину ріки перепливати. Уже совсім стемніло, як чата в більшій частині була вже за рікою. Деякі опришки не втерпіли і збігли у яр. Микулі прийшло на думку, чи не кинути ся би й йому за чатою на те, цоб таки з нею пійти; коли саме у ту хвилину надійшов Бернавський.

— Маємо нового товариша — доповіли йому.

— Прийміть мене! — сказав Микула. — Я придам ся. Сили у мене багато.

— Dobrze, dobrze! — сказав Бернавський по польськи.

Микула не міг добре оглянути лице ватажка; бачив тільки, що се був дужий, чорний з лица мужчина, одітий по шляхотськи.

Більше розмови з ним не вів і був рад із того, хоч на випадок придумав уже собі казку, як під Хотином в однім місци буде можна легко сховати ся і виходити відтам на добичу.

Над рікою стинив ся крик: опришки таки

захопили, видко, якогось кінного. Розляг ся вистріл, і небавом усе затихло. Тільки по тім боці шуміли лози, розтручувані кіннотою.

Сеї ночи опришки не виходили вже нікуди. Розставили вартових і покляли ся спати.

Досвіта став падати дощ і ті, що спали на дворі, прийшли у печеру. Тут стало тіснійше, Микула вийшов з печери і усів собі з краю єї. Перед печерою сидів також вартовий. З ним і почав Микула розмову. Говорили обидва про самі байдужі речі, поки зійшла бесіда на те, що Микулі було потрібне. Він хотів довідати ся, чи не переловили они від польської чати його родину, очевидно говорив тільки подалеки. Вартовий казав, що відбили якихось людей, але де вони є, не може сказати, бо тим порядков Бернавський.

— А деж їх переховують до часу? питав Микула.

Тих, що вчора зловили, тут уже нема. Их відвели зараз на Радавець та Липкани. Там уже певно продали або там заховали, близше до Турків. Ми і там маємо своїх.

— Пійдем може ще раз під Хотин?

— Тепер ледви! Починає бути занадто горяче. Військо стягає ся з різних сторін.

Більше не можна було дізнати ся від вартового. Дощ падав щораз більший. Микула вернув ся у печеру. Тяжко було йому на серци; надії було в него щораз менше...

Цілий тиждень просидів він у опришків. Кілька разів збирав ся вже утечи, але непро-

шені товариші, мабуть по приказу Бернавського, не пускали його з очей, не pozwalали спати і ходити самому; усе було коло нього скількох. Але як би був завзяв ся утечи, міг був і утечи; колиж здержувала його відомість, що опришки коло Радавця і Липкан в лісах переховують своїх невольників. Невеличка оселя Липкан була татарська; сі Татари були посередниками між опришками і Туками. Микула надів ся найти там свою родину і просто викупити її від опришків — стільки грошей нашло ся би у нього; невольники були дешеві — і тому не втікав.

Бажав він собі дістати ся до тої ватаги, що пильнувала бранців, і був дуже рад, коли аківці казали йому разом з иньшими гнати стадо волів на ріку Радавець. Звідки опришки добули волів, Микула не знав. За цілий тиждень він тільки всегю робив, що стояв часом на стійці, пильнував коний і покраденої худоби, та варив обід для своїх товаришів. До важнійшого діла опришки його не брали, хоч самі нераз ходили на добичу. Тепер він надів ся хоч дещо нове довідати ся; а колиб з того не було хісна, то задумав утечи.

(Дальше буде).

в, можна сьміло їх тримати ся. Як би випала посуха, що у всіх родів насіння треба сіяти 1—3 см. глибоше.

— „Нещасливі пригоди“ „Прав.Вестник“ пише: „Приказ до війська гвардії та до петербурского воєнного округу з 28. ст. ст. лютого звучить: Після одержаних донесень лучили ся випадки, що молоді жовніри відтинали собі пальці в полках прибічної гвардії ізмаїлівським, стрілецьким і гусарським, в 2. батерії гвардійської стрілецької дивізії, в 2. артилерійській бригаді, в 1. баталіоні фортечним в Кронштаді і в 41. запасовім баталіоні пішим. Слідство в кождім поодинокім случаю повинно вказати, чи то була нещаслива пригода, чи нарочно заповідяна собі рана. Вислід слідства має також вказати, хто із настоятелів завинив, що молоді жовніри покалічили ся, бо не раз вже строго поручувано військовій старшині, аби молодим волякам не давано рубати дров, та взагалі таких знарядів до рук, якими би они могли покалічити ся“.

— Науки на місяць май д-ра І. Бартошевского. В числі тих Наук о чеснотах Пр. Д. Марії є також Науки о її страданню, котрі дуже добре надають ся яко Науки о страстях Христових. Ціна 3 К. Набути їх можна в книгарнях львівських — Ставропигійській (ул. Руска 3) і ім. Шевченка (ул. Театральна 1), або у автора (Львів ул. Домса 5) також erga intentiones. — В тих книгарнях або у автора можна набути також єго Проповіди недільні (по 4 К.). — Проповіди страстні (по зниженій ціні 1 К. 40 е.). — Проповіди похоронні (по зниж. ціні 4 К.). — Проповіди празничні (по 4 К.) виключно в згаданих книгарнях

Наука, штука, література.

— Артистичний Вістник, місячник посвячений музиці і штуці, в 2. і 3. чч. за лютий і марець 1905 містить отсі статі: Наш журнал і суспільність. — Проект українського театру у Львові і публіка. І. Труша. — Афоризми. — Кілька слів про збиранє і гармонізованє українських народних пісень з доданєм листів Миколи Лисенка, нап. Філарет Колесса. — Sonata appassionata, Ст. Чарнецького. — Наші видавництва і музикалії за останні літа (далі), Дюмет Людкевич. — Вистава українських артистів. — Артистичний орнамент окладники (далі). — Огляд.

В сих числах поміщено незвичайно удатні фотографічні знімки кількох образів з укр. вистави у Львові і долучено музичний додаток з двома народними піснями, одна на соль-спів, а друга на чотири голоси мішаного хору з аккомпаніментом фортепяну. — Адміністрація „Артист. Вістника“ є у Львові, ул. Вірменська 2, 1 пов. Річна передплата 10 К, а піврічна 5 К.

Телеграми

з дня 25. марца.

Будапешт. Президія угорского сойму буде нині на авдієнції у цесаря.

Вашингтон. Американський посол Бровен доніс департаментови стану, що президент Венецелі, Кастро, відкинув предлогу Сполучених Держав в справі конфлікту межі Спол. Державами а Венецелю.

Париж. Орган Жореса Humanité виступив вельми остро проти німецького цесаря Вільгельма з нагоди єго подорожи до Танґеру, яку уважають за вияву неприязни проти Франції.

Відень. Як доносить W. Allg. Ztg. з Берліна, в тамошних фінансових кругах говорять, що російську позичку у Франції полагають найдалше до тижня з добрим успіхом.

Берлін. Супроти донесеня деяких дневників, що російська фльота Рождественського плывє в напярмі до Кольомбо, тутешні дневники пишуть, що імовірно коло Малякки прийде до морської битви межі Яванцями а Росіянами.

Важне на великий піст.

В товаристві св. Ап. Павла можна купити отсі книжки: Духовна лікарня. Ціна 20 с. — Хощу, очисти ся! Ціна 20 с. — Наука о Найсв. М. Евхаристії. Ц. 20 с. — Оставьте дѣтей приходити ко мнѣ. Ц. 20 с. — Слава Непорочної Діви. Ц. 20 с. — Богословскій Вістникъ, річник 1900 і 1901 по 2 К 40 с і перший випуск з р. 1903 по 30 с.

Адресувати: о. Е. Гузар, ул. Длугоша 17. Також можна єї книжки дістати в книгарні ім. Шевченка ул. Трибунальська 1. (3—10)

Colosseum
В пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 16. до 1. цвѣтня 1905.
Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниці High Life представлено. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, ложі і 1 рядні крісла можна їхати даром на представленє омнібусами Кольосею, які ждуть коло Віденської каварні.

Стация почтова телегр. і зейзн. **Unterthemenau.** Річний оборот поверх 3.000 вагонів.

Унтертеменауска фабрика
виробів з глини
ІВАНА ки зя ЛІХТЕНШТАЙНА
в Unterthemenau b. i. Landenburz, поручає: гарні плинн нафелє в якого рода і витривалости на хідни-и, двірці, стайні, подвіра і т. п., дальше плинн мозаїкові в тисячах десенів під и простійшого до найбогатшого вчковацє (рїч а продукция 15 мільонів плит) для церков, шкіл, фабрик і т. д., подвійно поливані камінні рури, комини, ремі овї рури, поливані цегли (сухопрасовані з найвисшою витривалостию для пильових будівель, мокро прасовані для будови капалів), плинн до викладаня стїн і фасада, блискучі плинн, дахївн вського рода, натуральної краски і поливані у всїх барвах, рури до дренаваня, нафелі до печий. Ілюстровані цїнники даром і оплатно. Часло робітників 700.

ЗАЯВА.
В виду численних запитань зі сторони інтересованих заявляю отсим, що я повірив мого „Дударя“ і всі прочі виданя як „Історію руско-кат. церкви“, „З Думідумок“ в комісову розпродаж і жадних примірників у себе не маю. Прошу прото відносити ся з закупном до книгарень Ставропигійского Інститу у Львові і Подільської в Тернополі як також в Чернівцях, Золочеві, в Бодолах і пр. а не до мене.
З глибоким поважанєм
Яків Зробек
гр.-кат. парох Вертежки.

Парохія дуже добра,
під кождим взглядом вигідна і супокійна з причин родинних до заміни. — Зголошеня устні або письм нні до Адміністрації „Руслана“.
(6—6)

Всілякі
КУПОНИ
вильосовані
цінні папери
виплачує без потручення
провізії або коштів
Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного.

ДО КАНАДИ

як і до всіх других заморских земель переправляє **НАЙДЕШЕВШЕ**
повсюди знакома фірма.
V. KARLSBERG
HAMBURG, Ferdinandstrasse 15.
Поки хто шифарту купить, нехай порівнає мої ціни з цінами агентів корабельних.

Др. Величко Григорій.
ПЕРШЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЄ НАСІННО-ОГОРОДНИЧЕ.

Насіння ярич, цвѣтів, господарскі і т. д. з перворядної фірми ерфуртской.
ЛЬВІВ, Личаківска 24.

Росада ярич, цвѣтів, трускавок і т. д. Корчі. Дєрева. Рожі. Цибульки цвѣтів.
Заведене огородниче в Скиллові (під Львовом), п. Кульпарків.

Все як найліпшої якости що до добору ґатунків і сили кильченя.
Всякі замовленя виконує ся як найточнійше і найшвидше.